

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra Sidsels Brudelys

Citation: Aakjær, Jeppe: "Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 147. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer07tom-shoot-idm140240949507360/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: *Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919*

Hun aabned for en lille afgang Pakke og hentede saa alle Husets Lysstager. Ud af Pakken tog hun fire svære Lys — Resterne af hendes Brudelys, som hun havde vidst at gjemme til Side for Moderen.

De var sirligt indsvøbte i rødt Silkepapir, der duftede svagt af Lavendler fra det Egegjemme, hvor de havde været skjulte. Sidsel satte dem omhyggeligt fast i Stagerne og tændte dem varligt. En Mus havde bidt et Hui i et af dem; ellers var de alle saa fine med den blegroede Væge pippende ovenud.

Sidsel ordnede Stagerne med skælvende Hænder og sad foran Lysene som ved et Alter.

Hun hentede Jakobs Portræt op fra sin Kommodeskuffe og stillede det mellem to af Lysene.

Hun brændte deres Flamme og bragte dem til at lyse højt, mens hendes Taarer faldt med smaa Glimt over Bordpladen.

Længe sad hun saaledes smaapludrende foran Portrættet af sin falske Ven.

Dødningsurets Dværgehammer slog fjernt men taktfast i det gamle Bjælkeværk; Musene skraslede i Måltkjærnerne over hendes Hoved. Stilheden fyldte Mellemrummene med sin dyssende Konkyliesyden.

Den bitre Graad trættes hendes Sind og Sanser.

Paa een Gang bøjed hun sig ned over sin hvide Arm og sov.

Da Moderen ud over Natten vendte tilbage fra Gildet, fandt hun Sidsel endnu i samme Stilling, tungt sovende mellem Resterne af sine nedbrændte Brudelys.